

РЕШЕНИЕ

№ 13547

гр. София, 17.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9766** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 14, ал. 4 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/.

Образувано е по жалба от „СММ 97“ ООД, депозирана чрез адв. М., против Предписание № 122/ 15. 08. 2024 г., издадено от директора на РИОСВ – [населено място], издадено на основание чл. 14, ал. 4 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/, с което на дружеството е предписано да заплати дължимата продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори през 2023 г. в общо количество 3510 кг. към ПУДООС, съгласно цените, посочени в Приложение № 5 към чл. 3, ал. 1, т. 5 от Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, за което да информира РИОСВ – С., като представи документ, удостоверяващ извършеното плащане.

В жалбата се излагат подробни твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли оспореният акт да бъде отменен в цялост.

Ответникът – Директорът на РИОСВ - С., се представлява от юрк. П., която в писмени бележки оспорва основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните приема за установена следната фактическа обстановка:

Дейността на дружеството „СММ 97“ ООД е свързана с търговия на едро с компютри, периферни устройства за тях и програмни продукти. Във връзка с писмо на МОСВ рег. № 05-08-1898/ 31. 07.

2024 г., на 13.08.2024 г. служители от РИОСВ-С. извършили извънредна проверка на дружеството, която целяла да установи количествата електрическо и електронно оборудване, батерии и акумулатори, пускани на пазара през 2023 г., заплащаните възнаграждения от фирмите към съответната организация по оползотворяване /ООп/ на излязло от употреба електрическо и електронно оборудване /ИУЕЕО/ и негодни за употреба батерии и акумулатори /НУБА/, както и новосключените договори със съответната ООп.

Било установено, че „СММ 97“ ООД притежава сключен договор с „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД /НООРО/, която притежавала разрешение, дадено с решение № ООп-ИУЕЕО-02-00/29. 03. 2013 г. на министъра на околната среда и водите за извършване на дейност като организация по оползотворяване на негодни за употреба батерии и акумулатори. Решението било със срок на действие до 31. 12. 2022 г., като след изтичането на този срок същото не било продължено. Била направена констатацията, че съгласно чл. 88, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ „НООРО“ АД е с прекратени разрешения за извършване на дейност като ООп на НУБА и ИУЕЕО. От дружеството били представени 12 бр. месечни справки-декларации, видно от които то е пуснало на пазара през 2023 г. следните видове батерии и акумулатори:

- литиево-йонни батерии – 3510 кг.

Към всяка една от месечните справки-декларации са представени фактури и документи, удоверяващи извършено плащане към “НООРО” АД.

При проверката било установено, че дружеството е заплатило продуктова такса в размер на 2 021, 76 с ДДС за пуснатите на пазара батерии и акумулатори през през 2023 г. към „НООРО“ АД.

Тези обстоятелства били обективирани в констативен протокол № ККФОС-ИМ-73 от 13.08. 2024 г.

Въз основа на така направените констатации било издадено оспореното в настоящото производство Предписание № 122/ 15. 08. 2024 г., издадено от директора на РИОСВ – [населено място], издадено на основание чл. 14, ал. 4 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/, с което на дружеството е предписано да заплати дължимата продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори през 2023 г. в общо количество 3510 кг. към ПУДООС, съгласно цените, посочени в Приложение № 5 към чл. 3, ал. 1, т. 5 от Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, за което да информира РИОСВ – С., като представи документ, удостоверяващ извършеното плащане.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт - по своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи дейност. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда, предписанието е индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган – „за“ директора на РИОСВ-С. - Р. М., която съгласно заповед № РД-97/24. 09. 2021 г. е оправомощена в случай на отсъствие по обективни причини на директора на РИОСВ-С. да изпълнява правомощията му в пълен обем. Т. отсъствие е било налице предвид факта, че директорът на РИОСВ-С. е бил в платен годишен отпуск, разрешен му със заповед от 05. 08. 2024 г. на министъра на околната среда и водите.

Административният акт обаче не отговаря на изискването за неговото съдържание, залегнали в

чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в него не са посочени конкретно фактическите и правни основания за издаването му.

Органът е посочил, че съгласно чл. 88, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУО „НООРО“ АД е с прекратени разрешения за извършване на дейности като организация по оползотворяване на НУБА и ИУЕЕО. Цитираната разпоредба гласи, че издаденото разрешение прекратява своето действие: 1. с изтичане на неговия срок; 2. с отнемането му в срока на неговото действие. От формулировката в предписанието не става ясно на кое от двете основания – по т. 1 или по т. 2 от чл. 88, ал. 2 от ЗУО органът е приел, че „НООРО“ АД е с прекратени разрешения.

Отделно от това, като основание за издаване на предписанието административният орган е посочил само общата разпоредба на чл. 14, ал. 4 от ЗООС, съгласно която директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления. Административният орган е бил длъжен да посочи въз основа на коя нормативна разпоредба се вменява задължение на дружеството да заплати дължимата продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори.

Мотивирането на административния акт има за предназначение да отрази направените от органа фактически констатации, да посочи нормативната основа за издаването на конкретния акт със съответното съдържание, както и да изложи преценката и изводите на органа относно доказателствата и цялата фактическа страна на въпроса. Оскъдната мотивировка създава невъзможност за контролиране на дейността по издаване на акта и на правилното приложение на закона, както от заинтересованите лица, така и от съда.

Отделно от това следва да се посочи, че в чл. 59, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците изчерпателно са посочени хипотезите, при които се заплаща продуктова такса, а именно:

1. лицата по чл. 14, ал. 1, пускащи на пазара продукти, след чиято употребата се образуват масово разпространени отпадъци, които не изпълняват задължения и цели по реда на чл. 14, ал. 2 за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на отпадъците съгласно този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1;

2. лицата по чл. 14, ал. 2, т. 1, изпълняващи задълженията си индивидуално, които не са изпълнили цели по чл. 14, ал. 1;

3. организациите по оползотворяване, които не са изпълнили цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на масово разпространени отпадъци на задължените лица по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организацията;

4. лицата по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организация по оползотворяване, които не са ѝ заплатили уговореното възнаграждение и/или не са ѝ предоставили информация относно количествата продукти, пуснати на пазара;

5. лицата по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организация по оползотворяване, в случаите на отчетени по-малки количества продукти от действително пуснатите на пазара за съответния отчетен период;

6. лицата, които не са представили доклад с фактически констатации по чл. 18, ал. 1.

В конкретния случай по никакъв начин в оспорвания акт не е конкретизирано кое е основаниято, поради което дружеството следва да заплати продуктовата такса. Констатациите от проверката на РИОСВ, отразени както в Констативния протокол, така и в оспорваното предписание, посочват, че „СММ 97“ ООД има валиден договор с колективна организация, заплаща дължимото възнаграждение към колективната организация, навременно и точно е подавана информация за количествата, пуснати на пазара.

Ето защо е следвало в оспорваното предписание изрично да бъде конкретизирано съответното основание по чл. 59, ал. 1 от ЗУО. Липсата на мотиви в тази насока значително е пречатвало дружеството да разбере основанията, поради което същото дължи продуктова такса.

Изискването за мотиви, въз основа на конкретни доказателства, представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, която се проявява в две насоки: с излагане на мотиви се довеждат до знанието на страните съображенията, по които административният орган е издал или отказал да издаде административния акт, което подпомага засегнатите от акта страни в избора им на защита, а от друга страна, позволява осъществяването на съдебен контрол върху законосъобразността на акта.

Предвид това съдът приема, че в конкретния случай оспорваният акт е немотивиран и поради това, като издаден при допуснати нарушения на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК оспореното по делото предписание се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорващото дружество жалбоподателя се дължат сторените по делото разноси, които са своевременно поискани и доказани, в размер на 50 лева - заплатена държавна такса и 3 410 лева – заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 53 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Предписание № 122/ 15. 08. 2024 г. на директора на РИОСВ – [населено място].

ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите да заплати на „СММ 97“ ООД сумата от 3 460 /три хиляди четиристотин и шестдесет/ лева, представляваща направените разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: